

Nya vägar till arbete

FIRST WEEK - SAMVERKAN FÖR FLER UNGA VUXNA I ARBETE

1st First Week

Inledning

Den första arbetsveckan kan förändra allt. För många unga vuxna är den första kontakten med arbetslivet avgörande för vägen vidare mot arbete och självständighet. Ofta är det inte utbildning som saknas, utan möjligheten att få en första erfarenhet av arbete, ansvar och sammanhang.

Idag finns ett tydligt gap i arbetsmarknadssystemet för unga vuxna som står långt från arbete. Stödet är uppdelat mellan olika aktörer och ingen verksamhet har ett samlat ansvar för ungas väg till arbete. Samtidigt är incitamenten för att utveckla nya lösningar begränsade.

Forskning och erfarenheter visar samtidigt att stödet till unga är splittrat mellan kommun, statliga aktörer, näringsliv och civilsamhälle. Ansvar och resurser är fördelade utan tydlig samordning, vilket försvårar samverkan och begränsar ungas väg till arbete.

Utbildningsnämnden i Mölndals stad har gett utbildningsförvaltningen i uppdrag att tillsammans med näringslivet och andra aktörer utveckla nya arbetssätt som stärker unga vuxnas väg till arbete (Mölndals stad, 2025). Dialoger med företag i regionen visar samtidigt ett behov av en flexibel struktur för samverkan mellan kommun och näringsliv.

Denna rapport har tagits fram som ett strategiskt underlag för Mölndals stads fortsatta arbete med ungas etablering på arbetsmarknaden. Rapporten analyserar tre möjliga modeller: kommunal verksamhet i egen regi, insatser genom

sociala företag samt en modell där arbetet organiseras tillsammans med näringslivet. Analysen visar att samverkan är avgörande men att dagens modeller ofta saknar tillräcklig flexibilitet, tydligt ansvar och gemensam styrning.

Mot denna bakgrund presenteras First Week som en möjlig samverkansmodell där kommunen och näringslivet tillsammans skapar nya vägar till arbete för unga vuxna. Genom en gemensam idéburen organisation kan ansvar, resurser och genomförande samlas för att skapa fler arbetsmöjligheter, minska administrativa hinder och stärka kopplingen mellan unga och arbetsgivare.

First Week syftar till att skapa konkreta och tidiga vägar in i arbetslivet genom att matcha unga med riktiga arbetsuppgifter hos arbetsgivare, i kombination med stöd och handledning. Varje arbetsvecka blir ett steg mot arbete, erfarenhet och ökad självständighet.

Rapporten föreslår därför att Mölndals stad, tillsammans med näringslivet och andra relevanta aktörer, provar förutsättningarna för att etablera en gemensam idéburen organisation för att stärka ungas etablering i arbetslivet.

2026-04-30

Jens F. Holm

Förvaltningschef, Utbildningsförvaltningen, Mölndals Stad

Utbildningsförvaltningen, Mölndals stad. (2026).

Nya vägar till arbete för unga. First Week – en modell för samverkan mellan kommun och näringsliv.

Utbildningsförvaltningen 2026-05-20.

Innehåll

Inledning	2
Innehåll	3
1 Ungdomsarbetslösheten är fortsatt hög	4
2 Psykisk ohälsa bland unga ökar	5
3 Ledtiderna till barn- och ungdomspsykiatri ökar	7
4 Minskad statlig närvaro – ökat kommunalt ansvar	8
4.1 Kommunerna fyller ett växande tomrum	9
4.2 En ny verklighet – utan tydligt ansvar	9
4.3 Kommunernas utökade ansvar	9
4.4 Kommunalt aktivitetsansvar	10
4.5 Kommunalt aktivitetsansvar i Mölndals stad	10
4.6 Skillnader i kommunernas stöd till unga	11
5 Politiska mål och satsningar i Mölndals stad	12
6 Nationella mål och satsningar	13
6.1 Studiemotiverande arbetslivsorientering (SAO)	13
6.2 Sociala företag och idéburet samarbete	14
6.3 Sociala företag – möjligheter och begränsningar	14
7 Samverkan mellan utbildning och arbetsliv i Sverige	15
8 Insatser och lösningar	16
8.1 Identifierade insatser för att stärka ungas etablering	16
8.2 Internationella förebilder	17
8.3 Gamla samhällsutmaningar kräver nya lösningar	17
9 Tre alternativ för att stärka ungas etablering	18
9.1 ALTERNATIV 1: Kommunen bygger upp en egen verksamhet	18
9.2 ALTERNATIV 2: Kommunen upphandlar en extern aktör eller ingår partnerskap	19
9.3 ALTERNATIV 3: Kommun och näringsliv bygger en gemensam organisation – projektet First Week	20
10 First Week – en gemensam modell för ökad effekt	21
11 Inriktning för fortsatt utveckling	22
Referenser	23

1

Ungdomsarbetslösheten är fortsatt hög

Enligt Statistiska centralbyrån, SCB (2026), befinner sig nästan var tionde ung person i åldern 16–29 år under längre tid utanför både arbete och studier. År 2021 omfattade gruppen nära 138 000 unga, motsvarande 7,9 procent.

Arbetslöshet är vanligare bland unga män än bland unga kvinnor och betydligt mer utbredd bland utrikes födda. Andelen ökar också med åldern, från 2,0 procent bland 16–19-åringar till 11,2 procent bland unga i åldern 25–29 år (Statistiska centralbyrån, SCB, 2026).

Unga som varken arbetar eller studerar är samtidigt en heterogen grupp. Enligt Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor, MUCF (2023), har många sin försörjning genom exempelvis arbetsmarknadsåtgärder, försörjningsstöd, föräldrapenning på garantinivå eller sjuk- och aktivitetsersättning.

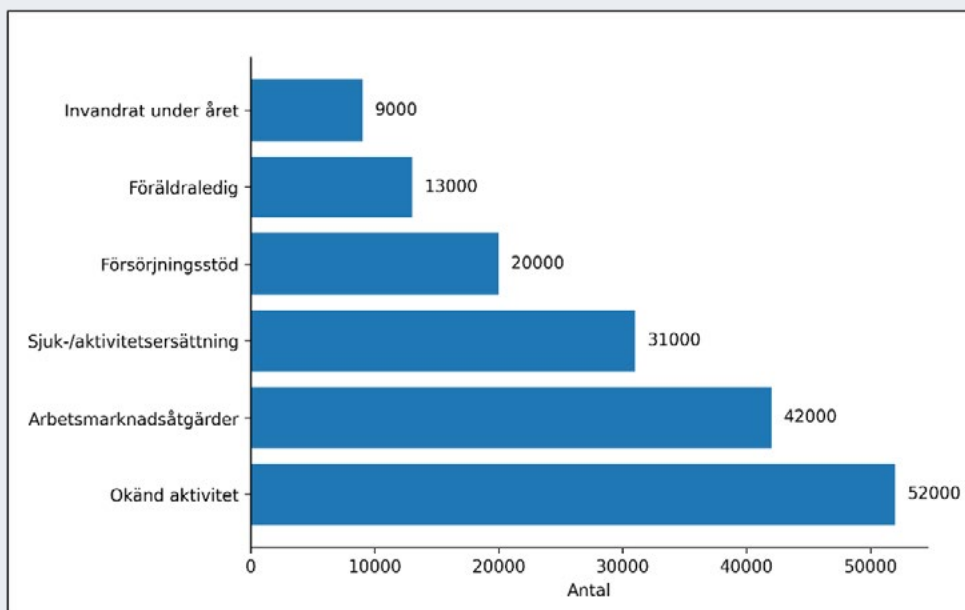
Ungdomsarbetslösheten är fortsatt hög i Västra Götaland. Under fjärde kvartalet 2025 var cirka 6 400 unga i åldern

18–24 år inskrivna som arbetslösa, motsvarande 6,9 procent, vilket är något lägre än riksgenomsnittet på 7,6 procent (Arbetsförmedlingen, 2025). I Mölndal var arbetslösheten bland unga vuxna 6 procent samma år (Arbetsförmedlingen, 2025).

Arbetslösheten är högre bland unga män (8,3 procent) än bland unga kvinnor (5,5 procent), både nationellt och i Västra Götaland. Forskning pekar på att problemen inte enbart är konjunkturella. Enligt Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering, IFAU (2024) bidrar strukturella hinder som höga ingångslöner, turordningsregler och bristande gymnasieexamen till att försvåra ungas etablering på arbetsmarknaden.

Arbetslösheten är också betydligt högre bland personer utan gymnasieexamen enligt IFAU (2024). Risken att hamna utanför arbete och studier är dessutom högre bland unga med utländsk bakgrund, funktionsnedsättning, psykisk ohälsa eller tidigt föräldraskap (IFAU, 2021).

Vad gör unga som varken arbetar eller studerar?

Figur 1. Fördelning av unga som varken arbetar eller studerar efter huvudsaklig aktivitet. Den stora andelen i arbetsmarknadsåtgärder och okänd aktivitet illustrerar behovet av tydligare vägar till arbete. Källa: Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (2023).

2

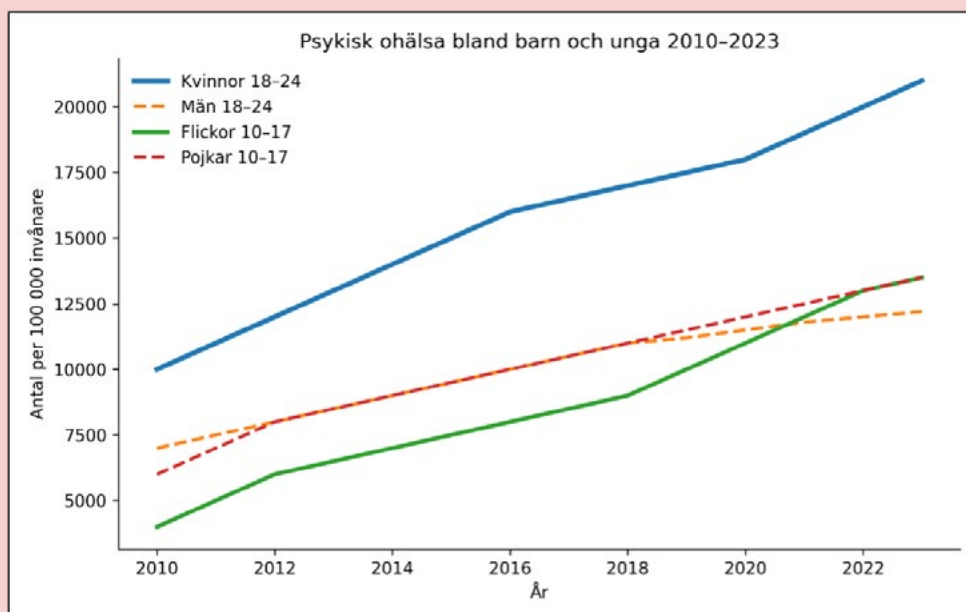
Psykisk ohälsa bland unga ökar

Psykisk ohälsa bland barn och unga ökar och utgör en bred grupp i samhället (Socialstyrelsen, 2020; 2024). Utvecklingen tyder på att orsaksfaktorer finns i miljöer där de flesta unga vistas. Många som insjuknar får långvariga besvär, vilket kan få betydande konsekvenser för framtida försörjning och etablering på arbetsmarknaden (Svensson, Berlin, Ginsberg, Barnevik Olsson, State & Salmi, 2020).

Psykisk ohälsa bland unga är också en global utmaning (Unicef, 2023). Nästan 20 procent av världens unga lever idag med psykisk ohälsa och självmord är en av de vanligaste dödsorsakerna bland 15–19-åringar. Redan vid 15 års ålder har omkring hälften av all psykisk sjukdom debuterat, vilket understryker betydelsen av tidiga insatser. Covid-19-pandemin har dessutom förvärrat utvecklingen genom att bryta viktiga vardagsstrukturer som skola, fritidsaktiviteter och sociala sammanhang (Unicef, 2023).

Psykisk ohälsa bland barn och unga 2010–2023

Figur 2. Antal barn och unga med psykisk ohälsa i Sverige per 100 000 invånare 2010–2023. Figuren visar en tydlig ökning i samtliga grupper, särskilt bland unga kvinnor. Utvecklingen illustrerar att psykisk ohälsa blivit allt vanligare över tid. Källa: Socialstyrelsen (2024).

Ökningen av psykisk ohälsa har också lett till en kraftig ökning av förskrivningen av psykofarmaka till barn och unga. Utvecklingen speglar en ökning av medelsvåra och svåra depressioner och ångestsyndrom, ofta i kombination med andra psykiatriska diagnoser. Vanliga samsjukligheter är adhd och autism men även skadligt bruk, ätstörningar och personlighetssyndrom förekommer (Socialstyrelsen, 2021).

Mellan 2008 och 2021 ökade förskrivningen av antipsykotiska läkemedel med över 120 procent i Sverige. Bland flickor var ökningen närmare 200 procent.

En betydande del av läkemedlen används dessutom på sätt som de inte ursprungligen är godkända för, exempelvis för andra diagnoser eller grupper av patienter (Dahlén et al., 2026).

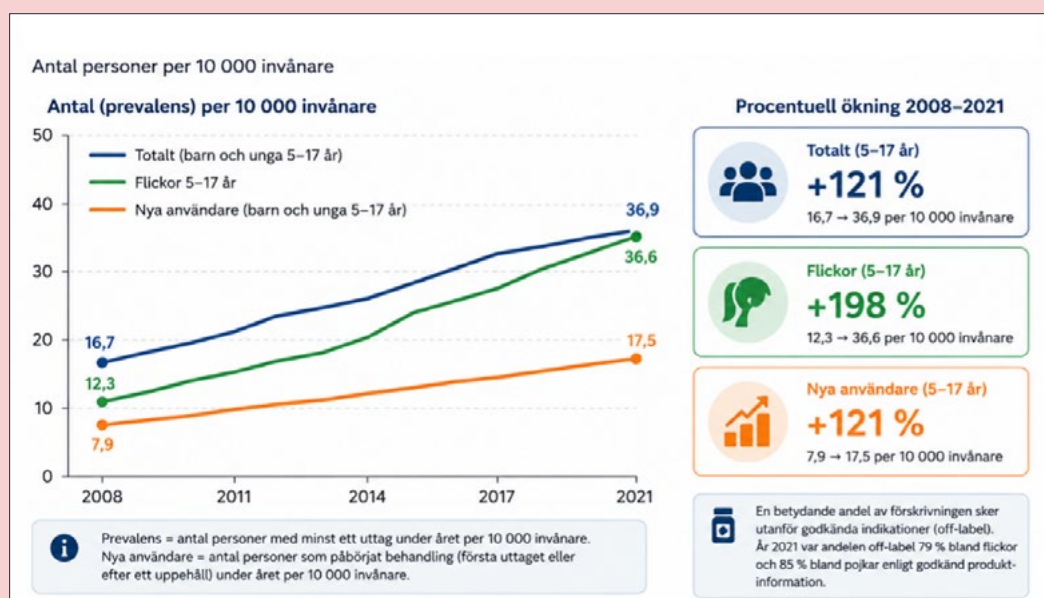
År 2023 hade 12–13 procent av pojkar och unga män en psykiatrisk diagnos eller behandling med psykofarmaka. Andelen var ännu högre bland flickor och unga kvinnor och uppgick till 21 procent bland unga kvinnor (Socialstyrelsen, 2024).

Samtidigt finns tydliga socioekonomiska skillnader. I områden med sämre förutsättningar får färre unga vård för psykisk ohälsa, samtidigt som självskada, tvångsvård och suicid är vanligare. Det tyder på att insatser ofta sätts in för sent, vilket ökar risken för långvariga och fördjupade problem (Socialstyrelsen, 2024).

Utvecklingen visar också att fler unga än tidigare får en första psykiatrisk diagnos (Socialstyrelsen, 2024). Psykisk ohälsa är därmed inte bara en hälsofråga, utan också en avgörande etableringsfråga. Utan tidiga och samordnade insatser riskerar fler unga att stå utan fotfäste i arbetslivet.

Förskrivning av antipsykotiska läkemedel till barn och unga i Sverige har ökat kraftigt 2008–2021

Figur 3. Källa: Dahlén, E., Jarbin, H., Sundström, A., Waller, I., Wikström, S., & Kimland, E. E. (2026). Drug utilisation of antipsychotics and lithium in Sweden 2008–2021 – a nationwide study of children aged 5–17 years. European Child & Adolescent Psychiatry. <https://doi.org/10.1007/s00787-026-02960-5>

3

Ledtiderna till barn- och ungdomspsykiatri ökar

Den ökande psykiska ohälsan bland barn och unga har lett till hög belastning på vårdgivare, särskilt inom barn- och ungdomspsykiatri (BUP). Allt fler söker hjälp samtidigt som väntetiderna ökar (Socialstyrelsen, 2024).

IVO:s analys av patientklagomål och lex Maria-anmälningar 2022–2024 visar återkommande problem med fördröjd eller utebliven behandling samt bristande återkoppling till patienter och närstående (Inspektionen för vård- och omsorg, 2025).

I de ärenden där IVO riktat kritik mot BUP handlar det främst om långa väntetider, otillräckliga bedömningar, bristande dokumentation och otillräckliga suicidriskbedömningar (Sveriges Kommuner och Regioner, SKR, 2025). Klagomålen gäller ofta barn och unga med ätstörningar, neuropsykiatriska funktionsnedsättningar (NPF), svår ångest eller suicidbenägenhet.

Långa väntetider kan få allvarliga konsekvenser. Obehandlad psykisk ohälsa riskerar att förvärra ångest, depression, självskadebeteende och suicidala tendenser.

4

Minskad statlig närvaro – ökat kommunalt ansvar

Arbetsförmedlingen ansvarar för genomförandet av arbetsmarknadspolitiken och har ett centralt uppdrag att stödja unga arbetslösa till arbete (SFS 2022:811). Sedan 2019 har myndigheten genomgått en omfattande omstrukturering. Antalet lokala kontor minskade från 218 i början av 2019 till 88 kontor med fast bemanning vid årsskiftet 2020/2021. Idag saknar därför majoriteten av Sveriges kommuner lokal närvaro från Arbetsförmedlingen (Sveriges Kommuner och Regioner, SKR, 2022).

Den minskade närvaron har samtidigt inneburit färre stödinsatser och svagare incitament för unga vuxna att ta steget in i arbetslivet. Möjligheter till ekonomisk ersättning vid arbetsintroduktion har exempelvis reducerats.

Myndigheten har också fått återkommande kritik för bristande tillgänglighet och service. En granskning visade att endast drygt hälften av de arbetssökande nådde fram via telefon, medan nästan 90 procent inte nådde fram via chatt (JO 2023 s. 39, dnr 7766–2022).

Konsekvenserna av Arbetsförmedlingens minskade närvaro är tydliga. Ansvar flyttas i praktiken över till kommuner, näringsliv och andra lokala aktörer utan att motsvarande resurser, förutsättningar eller ansvarsfördelning följer med.

4.1 Kommunerna fyller ett växande tomrum

SKR:s enkätundersökning Kommunala perspektiv på arbetsmarknadspolitiken (2022), besvarad av 255 kommuner, visar att endast 7 procent bedömer att Arbetsförmedlingen har tillräckliga resurser lokalt. Samtidigt uppger 93 procent att de ger stöd i frågor som egentligen ligger inom myndighetens uppdrag (SKR, 2022).

Samverkan är samtidigt bristfällig. Endast 37 procent av kommunerna uppger att det finns en fungerande dialog med Arbetsförmedlingen och nästan fyra av tio ser bristande samverkan som ett stort hinder (SKR, 2022; Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor, MUCF, 2023).

Arbetsförmedlingen bedöms också ha begränsad förmåga att stödja personer som står längst från arbetsmarknaden. Endast 12 procent av kommunerna anser att myndigheten uppfyller detta uppdrag i hög utsträckning (SKR, 2022).

4.2 En ny verklighet – utan tydligt ansvar

SKR (2022) och MUCF (2023) visar sammantaget att ansvarsförskjutningen redan är ett faktum. Kommunerna har blivit en central aktör i arbetsmarknadspolitiken utan tydligt mandat eller tillräckliga resurser.

Konsekvensen är ett system där unga riskerar att falla mellan olika aktörer samtidigt som kommunerna får bära ett växande ansvar och ökade kostnader. När Arbetsförmedlingen minskat sin lokala närvaro har kommunerna fått ta större ansvar för personer som står långt från arbetsmarknaden, bland annat genom ekonomiskt bistånd och egna arbetsmarknadsinsatser.

MUCF (2023) konstaterar att det finns ett tydligt behov av ett mer uttalat ansvar för att stödja unga med större behov, då dessa grupper idag riskerar att falla mellan olika system. SKR (2022) lyfter samtidigt behovet av en tydligare och mer formaliserad roll för kommunerna inom arbetsmarknadspolitiken, inklusive möjlighet att genomföra statliga insatser med ersättning.

4.3 Kommunernas utökade ansvar

Kommunerna har en central roll i arbetet med unga som varken arbetar eller studerar. Genom det kommunala aktivitetsansvaret (KAA) enligt skollagen 29 kap. 9 § ska kommunen aktivt söka upp unga under 20 år som saknar gymnasieexamen och erbjuda insatser som leder vidare till studier eller arbete (SFS 2010:800).

Den nya socialtjänstlagen, som trädde i kraft den 1 juli 2025, förstärker kraven på aktivitet för unga vuxna. Rätten till ekonomiskt bistånd kopplas tydligare till arbete, praktik eller studier, med ökat fokus på tidiga insatser och egen försörjning (SFS 2025:400). Kommunernas ansvar för att skapa meningsfulla och arbetsnära insatser ökar därmed ytterligare.

4.4 Kommunalt aktivitetsansvar

Varje år står omkring 65 000–70 000 unga utanför sina gymnasiestudier och omfattas då av det kommunala aktivitetsansvaret. Det motsvarar ungefär var åttonde ungdom i åldern 16–19 år (Skolverket, 2025).

År 2025 omfattade aktivitetsansvaret 12,6 procent av åldersgruppen, en ökning från 12,2 procent året innan. Gruppen är tydligt snedfördelad där unga födda utomlands, unga med lågutbildade föräldrar och killar är överrepresenterade. Unga födda utomlands utgör exempelvis 27,7 procent av gruppen

jämfört med 16,6 procent i befolkningen i samma ålder (Skolverket, 2025).

Endast omkring 8 procent går direkt från grundskolan till aktivitetsansvaret. De flesta har istället påbörjat men avbrutit sina gymnasiestudier. Det visar att många unga tappar fotfästet under gymnasietiden och att tidiga insatser som kopplar utbildning till arbete är avgörande för att bryta utvecklingen.

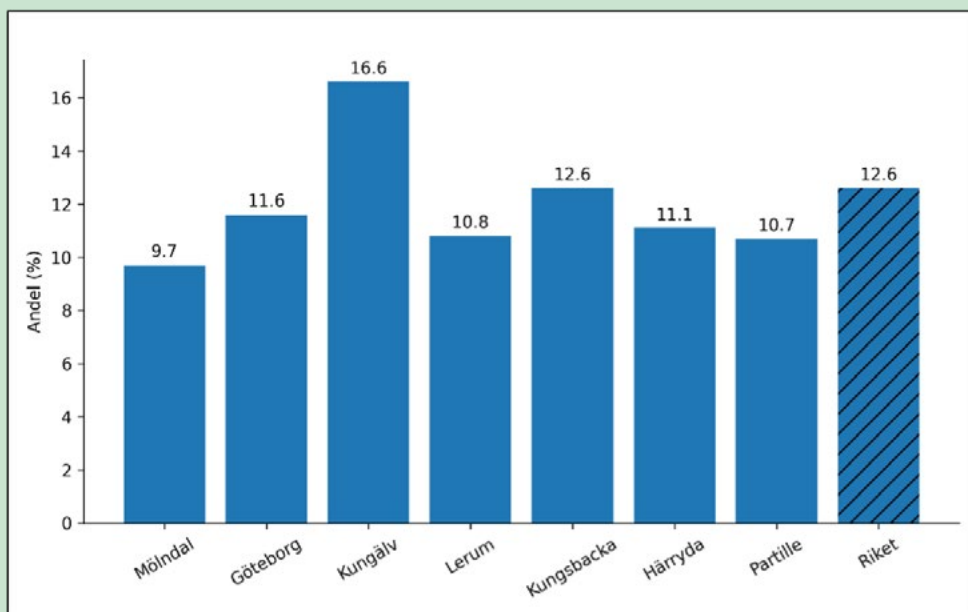
4.5 Kommunalt aktivitetsansvar i Mölndals stad

I Mölndals stad omfattas cirka 10 procent av kommunens 2 600 ungdomar av det kommunala aktivitetsansvaret någon gång under gymnasietiden, vilket är en relativt låg nivå jämfört med övriga kommuner i Göteborgsregionen (se figur 4).

Utbildningsnämnden arbetar utifrån principen att det är bättre att göra någonting än ingenting. Därför kombineras studier med praktik och arbete för att skapa verkliga vägar vidare.

Mölndal når också en hög andel av ungdomarna. Under hösten 2025 hade 90 procent av de unga inom KAA kontakt med verksamheten, jämfört med 68 procent i riket (Utbildningsnämndens verksamhetsuppföljning av KAA, 2026-03-19).

Andelen ungdomar i KAA i förhållande till befolkning

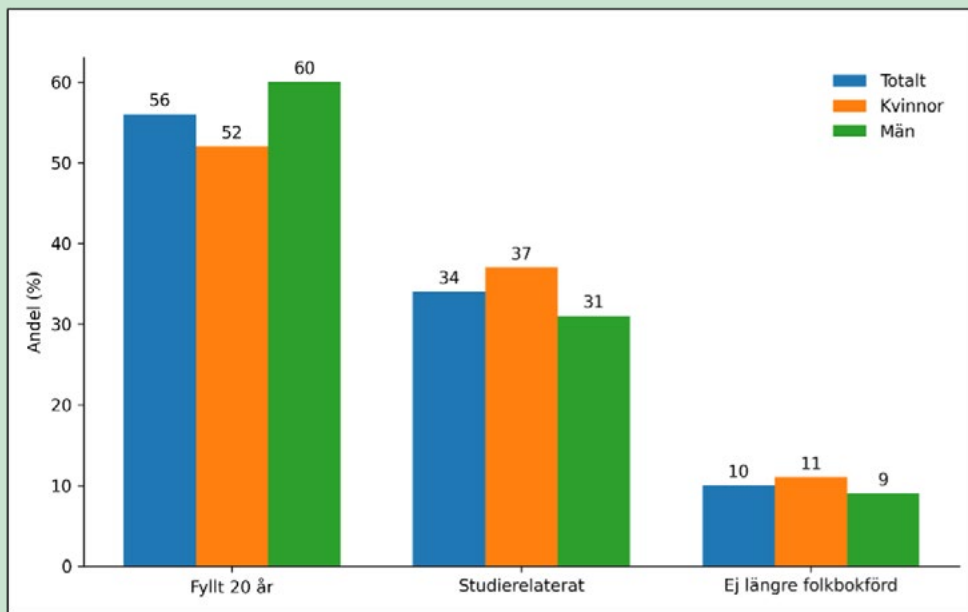

Figur 4. Andel ungdomar inom kommunalt aktivitetsansvar (KAA) i relation till befolkningen. Mölndal ligger på en relativt låg nivå jämfört med flera kommuner, men utmaningen kvarstår. Källa: Utbildningsnämndens verksamhetsuppföljning KAA, UTN (2026-03-19).

Samtidigt visar nationella data att ungefär hälften av ungdomarna inom det kommunala aktivitetsansvaret avregistreras varje år. Den vanligaste orsaken är att individen fyller 20 år. Endast drygt 30 procent lämnar aktivitetsansvaret för studier, medan många kvarstår fram till 20 års ålder (Skolverket, 2025). Omkring 10 procent avregistreras för att de inte längre är folkbokförda i kommunen (Skolverket, 2025).

Trots hög uppföljningsgrad och ett aktivt arbete når många unga varken studier eller arbete. I stället blir de kvar i insatser utan att etablera sig. Resultaten visar att dagens insatser ofta har för svag koppling till arbetsmarknaden och saknar den samordning som krävs för att skapa verklig etablering.

Orsaker till avregistrering från aktivitetsansvar (2025)

Figur 5. Orsaker till avregistrering från det kommunala aktivitetsansvaret 2025. Den vanligaste orsaken är att individen fyller 20 år, medan en betydligt mindre andel går vidare till studier. Källa: Skolverket (2025), Kommunernas aktivitetsansvar. Diarienummer: 2025:870.

4.6 Skillnader i kommunernas stöd till unga

Att etablera sig i studier och arbete är avgörande för vägen mot självständighet. MUCF (2023) visar samtidigt att stödet varierar kraftigt mellan kommuner. Skillnaderna är särskilt tydliga för personer över 20 år, där det saknas ett lagstadgat uppsökande ansvar.

Enligt MUCF (2023) är bristen på anpassade utbildningsalternativ det största hindret för att börja studera eller få arbete. Resultatet blir att möjligheten till stöd i praktiken avgörs av var i landet individen bor.

I rapporten Fokus 23 – olika villkor för etablering lyfter MUCF flera avgörande framgångsfaktorer för arbetet med unga som står utanför studier och arbete. Särskilt viktiga är politiska mål och handlingsplaner eftersom de skapar mandat och riktning i arbetet (Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor, 2023).

Framgångsfaktorer för kommunernas arbete;

- ✓ Långsiktiga och individanpassade insatser
- ✓ Samverkansplattformar mellan aktörer som samordnar stöd
- ✓ Insatser som innebär stegförflyttningar för individer
- ✓ Tydliga politiska mål som ger tydliga mandat

Figur 6. Framgångsfaktorer i kommunernas arbete med ungas etablering på arbetsmarknaden enligt MUCF (2023). Källa: MUCF (2023), Fokus 23 – olika villkor för etablering

5

Politiska mål och satsningar i Mölndals stad

Mölndals stad har etablerat flera insatser för att stödja unga i övergången mellan studier och arbete. För att möta ökade behov har kommunen förstärkt det kommunala aktivitetsansvaret, vilket möjliggjort fler individuella insatser och ett utökat ansvar för unga upp till 24 år (Budget 2021–2023). Satsningar har också gjorts för elever med särskilda behov, bland annat genom etableringen av resursgymnasiet Studio i samverkan inom Göteborgsregionen (Budget 2024–2026).

Parallellt har resurser tillförts för att stärka samverkan med arbetslivet och öka tillgången till praktik, lärlingsplatser och arbetsplatsförlagt lärande (Budget 2024–2026).

Utbildningsnämnden har under flera år haft en tydlig inriktning att stärka ungas möjligheter till studier och arbete (Utbildningsnämndens verksamhetsplan, 2026). Detta har bland annat omsatts i en offensiv utveckling av gymnasie- och vuxenutbildningen sedan 2016.

I verksamhetsplanen för 2026–2028 har utbildningsnämnden även gett utbildningsförvaltningen i uppdrag att

tillsammans med näringslivet och andra aktörer utveckla nya arbetssätt som stärker ungas etablering (Utbildningsnämndens verksamhetsplan, 2026).

Sammantaget visar detta på ett långsiktigt arbete för att stärka ungas etablering. Samtidigt finns behov av ökad samordning, tydligare struktur och starkare koppling till arbetslivet för att öka effekten av insatserna.

Ett tydligt politiskt uppdrag

"Tillsammans med näringsliv och andra aktörer utveckla nya arbetssätt som stärker ungas etablering."

Figur 7: Källa: Utbildningsnämndens verksamhetsplan 2026–2028.

6

Nationella mål och satsningar

Nationella satsningar visar en tydlig rörelse mot tidigare kontakt med arbetslivet, ekonomiska incitament och närmare samverkan med näringslivet för att motverka utanförskap och gängkriminalitet. Samtidigt är vägen till arbete fortfarande för lång för många unga vuxna.

6.1 Studiemotiverande arbetslivsorientering (SAO)

Erfarenheter från arbetet med unga i riskzon visar att ekonomisk ersättning är ett viktigt incitament. Eftersom många unga lockas till kriminalitet av möjligheten att tjäna pengar har avlönat arbete visat sig vara ett effektivt alternativ till kriminella miljöer.

Ett exempel är införandet av studiemotiverande arbetslivsorientering (SAO), där prao ersätts med återkommande avlönat arbete hos lokala företag. Syftet är att stärka studiemotivation, skolenärvaro och framtidstro samt ge unga tidig

kontakt med arbetslivet. Reformen inspireras av den danska modellen med fritidsjobb, där ungdomar i utsatta områden erbjuds avlönat arbete i kombination med krav på skolenärvaro och stöd från skola, kommun och näringsliv (Svenskt Näringsliv, 2025).

Utvecklingen visar en tydlig trend där tidiga, avlönade och arbetsnära insatser lyfts fram som avgörande för ungas etablering.

6.2 Sociala företag och idéburet samarbete

Ett alternativ till kommunala arbetsmarknadsinsatser är samverkan med idéburna organisationer och sociala företag genom så kallade idéburna offentliga partnerskap (IOP). IOP bygger på samarbete mellan offentlig sektor och idéburna aktörer för att möta komplexa samhällsutmaningar genom gemensamma insatser och resurser (Regeringen, 2019). Modellen används ofta för grupper som står långt från arbetsmarknaden där traditionella insatser haft begränsad effekt. Särskilt arbetsintegrerade sociala företag skapar vägar in i arbetslivet genom att kombinera arbete, delaktighet och stöd (Tillväxtverket, 2021).

Erfarenheter från kommuner visar att samverkan med idéburna aktörer kan skapa tydliga mervärden i arbetet med komplexa samhällsutmaningar. Örebro kommun (2020) visar exempelvis att partnerskap mellan offentlig sektor och idéburna aktörer stärker möjligheten att nå kommunens mål och skapar större effekt för målgruppen än vad aktörerna kan åstadkomma var för sig. Samtidigt betonas vikten av långsiktighet, dialog och gemensam styrning för att skapa hållbara resultat över tid (Örebro kommun, 2020).

Samtidigt bygger många av dessa insatser på verksamheter utanför den reguljära arbetsmarknaden, vilket skiljer sig från modeller där etablering sker i direkt samverkan med näringslivet.

6.3 Sociala företag – möjligheter och begränsningar

Sociala företag kan skapa viktiga möjligheter för unga vuxna genom anpassade arbetsmiljöer, nära stöd och lägre trösklar in i arbetslivet. De kan fungera som en brygga mellan utanförskap och arbete, särskilt för unga med begränsad arbetslivserfarenhet eller social problematik.

Trots de möjligheter som sociala företag och idéburna aktörer erbjuder pekar flera analyser på betydande strukturella brister. Avsaknaden av tydliga definitioner och gemensamma modeller försvårar styrning, uppföljning och upphandling. Samtidigt finns en inneboende spänning mellan offentlig kontroll och aktörernas oberoende roll.

MUCF (2018) visar att idéburet offentligt partnerskap (IOP) ofta präglas av otydlig ansvarsfördelning, begränsad uppföljning och svag kunskapsbas. Bristen på gemensamma strukturer och systematisk statistik gör det svårt att bedöma effekter och utveckla modellen över tid (Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor, 2018).

Tillväxtverket (2021) lyfter samtidigt behovet av tydligare styrning, uppföljning och starkare samverkan mellan aktörer för att möta komplexa samhällsutmaningar. Detta understryker behovet av modeller som kombinerar flexibilitet och stöd med tydlig struktur och nära koppling till arbetslivet.

7

Samverkan mellan utbildning och arbetsliv i Sverige

Forskning visar att en stark koppling mellan utbildning och arbetsliv är avgörande för ungas etablering.

Enligt Hanushek et al. (2017) har elever som gått yrkesutbildningar lättare att få arbete och högre sysselsättning i unga år, särskilt i länder med välutvecklade lärlingssystem som Tyskland, Danmark och Schweiz. Fördelen minskar dock över tid, då personer med högre utbildning oftare är sysselsatta senare i livet (Hanushek et al., 2017).

I Sverige fungerar yrkesutbildningen relativt väl, men kopplingen mellan skola och arbetsliv är svagare i jämförelse med många andra länder (Kuczera et al., 2019). Utbildningssystemet är i hög grad skolstyrt, vilket ger arbetsgivare begränsat inflytande över utbildningarnas innehåll och arbetsplatsförlagda lärande (Kuczera & Jeon, 2019). Samverkan varierar dessutom lokalt och lärlingssystemet är relativt litet. Samtidigt väljer få elever yrkesutbildningar, trots att de ofta leder till arbete i högre utsträckning än i många andra europeiska länder (Kuczera et al., 2019).

Internationellt kännetecknas framgångsrika utbildningssystem av stark arbetsplatsförlagd utbildning. OECD (2019) visar att länder med omfattande

lärlingssystem har lägre ungdomsarbetslöshet och en smidigare övergång från skola till arbete. Arbetsplatsförlagt lärande utvecklar yrkesspecifika färdigheter och möjliggör rekrytering direkt från utbildningen. I exempelvis Tyskland sker minst hälften av utbildningen på arbetsplatsen och det är vanligt att elever får ekonomisk ersättning under utbildningen (OECD, 2019; Kuczera & Jeon, 2019). I Sverige är arbetslivsanknytningen svagare och kvaliteten på det arbetsplatsförlagda lärandet mer ojämn (OECD, 2019).

Flera studier pekar på ett kompetensglapp mellan utbildning och arbetsmarknad i Sverige. Cedefop (2023) menar att gymnasieskolans utbildningsutbud i hög grad styrs av elevers val snarare än arbetsmarknadens behov, vilket bidrar till kompetensbrist inom flera yrken. Arbetsgivare efterfrågar också mer praktisk erfarenhet än vad utbildningen idag ger (Cedefop, 2023).

Samtidigt pågår nationella satsningar för att stärka kopplingen mellan utbildning och arbetsliv, bland annat genom statliga incitament till företag och lagändringar från 2022 som betonar att utbildning i större utsträckning ska planeras utifrån arbetsmarknadens behov (Cedefop, 2023).

Avgörande för ungas etablering enligt forskning

- ✓ Tidig kontakt med arbetslivet stärker ungas etablering
- ✓ Arbetsgivarnas koppling till utbildningen behöver stärkas i Sverige
- ✓ Ekonomisk ersättning ökar motivation och deltagande
- ✓ Mer praktisk erfarenhet efterfrågas än vad utbildningarna ger idag

Källa: OECD (2019); Hanushek et al. (2017); Kuczera & Jeon (2019); Cedefop (2023).

Figur 8. Forskning visar att tidig kontakt med arbetslivet, praktisk erfarenhet och nära samverkan med arbetsgivare stärker ungas etablering.

8

Insatser och lösningar

8.1 Identifierade insatser för att stärka ungas etablering

Med utgångspunkt i utbildningsnämndens uppdrag att tillsammans med näringslivet och andra aktörer utveckla nya arbetssätt har olika modeller för att stärka ungas etablering analyserats. Modellerna skiljer sig åt i ansvar, organisering och genomförande, men syftar gemensamt till att skapa mer effektiva och samordnade insatser.

Idag erbjuds många unga långt från arbetsmarknaden stöd genom exempelvis coaching, samtal, samhällsorientering och olika sociala eller hälsofrämjande aktiviteter. Vägen till

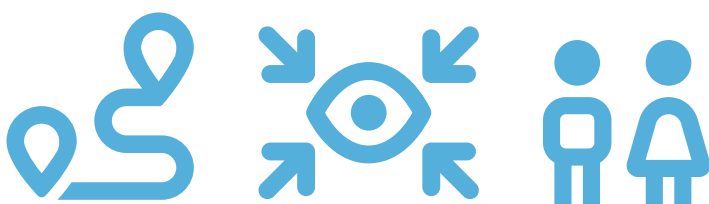
arbete riskerar då att bli onödigt lång när kontakten med arbetslivet kommer sent och insatserna inte tillräckligt tidigt kombineras med arbete och arbetsgivarkontakt.

Behovet är därför stort av modeller som möjliggör tidigare kontakt med arbetsgivare, där individ och arbetsplats tillsammans skapar förutsättningar för att arbetet ska fungera. Oavsett organisationsform är det samma fem centrala insatser som behöver genomföras. De utgör kärnan i arbetet för att stärka ungas etablering.

Fem avgörande insatser för fler unga i arbete

- ✓ **Skapa fler vägar till arbete**
Utveckla samarbetet med näringslivet för att fler unga snabbt ska få kontakt med arbetsgivare och möjlighet att börja arbeta.
- ✓ **Säkerställ att arbete och praktik ger ersättning**
Utveckla ersättningsmodeller där unga får betalt för arbete och praktik för att stärka motivation och etablering.
- ✓ **Samla jobb och stöd i en digital ingång**
Skapa en gemensam digital plattform där unga enkelt hittar arbete, praktik och stödinsatser.
- ✓ **Stärk introduktionen till arbetslivet**
Ge unga riktat stöd vid start av arbete eller praktik för att öka tryggheten och möjligheten att lyckas i arbetslivet.
- ✓ **Stärk arbetsgivarnas möjlighet att ta emot unga**
Ge arbetsgivare stöd i handledning och anpassning för att fler unga med särskilda behov eller begränsad arbetslivserfarenhet ska kunna komma i arbete.

Figur 9. Fem centrala insatser som stärker unga vuxnas förutsättningar att nå praktik eller jobb oavsett organisationsform.

8.2 Internationella förebilder

I Sverige saknas i stor utsträckning aktörer med ett tydligt ansvar för ungas väg till arbete. För unga vuxna som står långt från arbetsmarknaden blir stödet därför ofta splittrat mellan olika verksamheter, samtidigt som marknaden saknar incitament att utveckla lösningar för denna grupp.

Internationella exempel, såsom Hamburgs ungdomsarbetsförmedling (Jugendberufsagentur Hamburg, JBA, 2026), visar värdet av gemensamma och arbetsnära strukturer för ungas etablering. Genom att samla stöd, vägledning och

kontakt med arbetsgivare i en gemensam funktion skapas tydligare vägar till arbete.

First Week är ett försök att etablera en liknande struktur lokalt och regionalt, där kommunen och näringslivet tillsammans tar ansvar för att skapa fler vägar till arbete för unga vuxna. Modellen syftar till att vara flexibel, arbetsnära och anpassad för unga som idag har svårt att etablera sig på arbetsmarknaden.

8.3 Gamla samhällsutmaningar kräver nya lösningar

Om fler unga ska få en väg in i arbetslivet måste kommunen och näringslivet arbeta tillsammans, inte var för sig. Dagens system är splittrat, med ansvar fördelat mellan kommun, företag och andra aktörer utan tydlig gemensam struktur. Det försvårar styrning, samordning och möjligheten att skapa långsiktiga resultat.

Samtidigt är det tydligt att komplexa samhällsutmaningar inte kan lösas av en aktör ensam. Nuvarande samverkansformer är inte tillräckliga för att skapa tydligt ansvar, gemensam riktning och effektiva insatser. Det finns därför skäl att pröva alternativa modeller där ansvar, investeringar och genomförande organiseras gemensamt.

Målet är att identifiera en modell som kombinerar tydlig styrning, långsiktighet och förmåga att möta ungas behov. Rapporten bygger på analyser av lokala och nationella insatser samt intervjuer med företag, sociala företag, förvaltningar och ungdomar inom det kommunala aktivitetsansvaret. Resultatet visar tre möjliga modeller för samverkan mellan kommun och näringsliv för att stärka ungas etablering på arbetsmarknaden.

9

Tre alternativ för att stärka ungas etablering

9.1 Alternativ 1:

Kommunen bygger upp en egen verksamhet

Kommunen har sedan lång tid erfarenhet av arbetsmarknadsinsatser och samverkan med arbetslivet. Genom en egen verksamhet kan kommunen ta ett samlat ansvar för planering, genomförande och uppföljning med tydlig styrning och goda möjligheter till långsiktighet.

Samtidigt bär kommunen, med en egen verksamhet, också hela det ekonomiska ansvaret och utvecklingen blir beroende av interna resurser och arbetssätt. Samverkan med näringslivet sker främst genom uppsökande arbete, vilket kan begränsa flexibilitet och omfattning.

Kommunal verksamhet verkar också inom regelverk som begränsar handlingsutrymmet. Kommunallagen (SFS

2017:725) ställer krav på lokal anknytning, allmänt intresse och konkurrensneutralitet, medan lagen om offentlig upphandling (SFS 2016:1145) kräver formaliserade processer vid samverkan med externa aktörer. Kommunen är genom dessa lagar geografiskt och juridiskt bunden, medan arbetsmarknaden fungerar regionalt och flexibelt.

Erfarenheter visar samtidigt att unga växer när de får ta verkligt ansvar. Exempel som Gurras sommarcafé i Mölndal visar hur unga långt från arbetsmarknaden kan utvecklas genom att driva verksamhet tillsammans med andra unga och vuxna. Samtidigt är det svårt att inom egen regi utveckla och skala upp entreprenöriella arbetssätt i nära samspel med näringslivet.

9.2 Alternativ 2:

Kommunen upphandlar en extern aktör eller ingår partnerskap

Ett alternativ är att kommunen anlitar ett socialt företag för att genomföra insatserna. Sociala företag har visat god förmåga att nå målgrupper långt från arbetsmarknaden och erbjuder ofta individanpassade och stegvisa insatser i en trygg miljö.

Inom Göteborgsregionen finns flera etablerade arbetsintegrerande sociala företag (ASF) inom exempelvis service, handel och hantverk. Modellen möjliggör snabb uppstart, tillgång till extern kompetens och ett lägre direkt ekonomiskt ansvar för kommunen.

Samverkan sker ofta genom upphandling eller idéburet offentligt partnerskap (IOP). Ett IOP kan skapa mer långsiktiga och tillitsbaserade samarbeten där kommunen bidrar med resurser och finansiering medan den idéburna aktören ansvarar för genomförandet. Det kan också möjliggöra arbetssätt där deltagare får ta större ansvar genom praktiska arbetsuppgifter.

Samtidigt pekar flera analyser på utmaningar kring styrning, uppföljning, transparens och möjligheten att skala upp insatserna (Tillväxtverket, 2019). Många sociala företag bedriver dessutom små och nischade verksamheter vilket begränsar möjligheten att erbjuda arbete i större omfattning till unga vuxna. Kommunens möjligheter att styra inriktning, prioriteringar och uppföljning blir också mer begränsade när genomförandet ligger hos en extern aktör.

För målgruppen unga vuxna långt från arbetsmarknaden krävs insatser som kan skalas upp, anpassas efter arbetsmarknadens behov och följas upp systematiskt. Det ställer krav på en gemensam struktur med tydligt mandat och styrning, vilket kan vara svårt att uppnå om ansvaret i huvudsak ligger utanför kommunen. Samtidigt efterfrågas en mer flexibel och arbetsmarknadsnära modell än vad kommunen ofta kan utveckla inom ramen för sina regelverk.

9.3 Alternativ 3:

Kommun och näringsliv bygger en gemensam organisation – projektet First Week

En bemanningsliknande affärsmodell för unga vuxna som står långt från arbetsmarknaden är svår att bära ur ett strikt affärsperspektiv. Just därför utvecklas sällan sådana lösningar av marknaden, trots att behovet är stort.

First Week bygger på idén att kommunen och näringslivet tillsammans skapar en gemensam struktur för att öppna fler vägar till arbete för unga vuxna. Modellen kan exempelvis organiseras som en ideell organisation där offentlig styrning kombineras med flexibilitet och nära samverkan med arbetslivet. Kommunen behåller strategisk insyn och styrning samtidigt som näringslivet blir en aktiv partner i att skapa arbetsmöjligheter för unga.

En gemensam organisation minskar flera av de begränsningar som finns inom traditionell kommunal verksamhet. Det blir lättare att skapa tillfälliga arbeten tillsammans med företag, testa nya arbetssätt och anpassa insatser efter arbetsmarknadens behov. Modellen möjliggör också snabbare matchning mellan unga och arbetsgivare samt kortare vägar till arbete.

Den största styrkan i modellen är inte organisationsformen i sig, utan i det gemensamma ansvaret mellan kommun och näringsliv för ungas etablering. Genom First Week får arbetsgivare en aktiv roll redan från början, inte enbart som mottagare av praktik eller arbetskraft, utan som medskapare av vägar till arbete.

Så kan First Week fungera i praktiken

- ✓ Ungdomar matchas snabbt mot enkla arbetsuppgifter hos lokala arbetsgivare
- ✓ Arbete kombineras med stöd och handledning
Uppdrag kan vara korta, flexibla och stegvisa
- ✓ Uppdrag kan vara korta, flexibla och stegvisa
- ✓ Arbetsgivare får stöd i introduktion och anpassning
- ✓ Målet är övergång till arbete eller studier

Figur 11. Hur First Week fungerar i praktiken.

Modellen gör det möjligt att ta tillvara näringslivets kompetens, nätverk och rekryteringsbehov samtidigt som kommunen bidrar med långsiktighet, samordning och stöd till målgruppen. Det skapar bättre förutsättningar för arbetsnära insatser, snabbare etablering och större relevans för både unga och arbetsgivare.

Utmaningar och möjligheter med de tre alternativen

Kommunen bygger upp egen verksamhet

1.

- ✓ Fyll insyn och styrning
- ✓ Möjlighet till långsiktig planering inom den egna organisationen
- ✓ Kommunen bär hela kostnaden
- ✓ Begränsad flexibilitet inom kommunalt regelverk

Samverkan med socialt företag

2.

- ✓ Kommunen tar del av extern kompetens
- ✓ Mindre ekonomiskt ansvar för kommunen
- ✓ Begränsad insyn och styrning
- ✓ Svårt att skala upp och säkerställa långsiktighet

Partnerskap näringsliv

3.

- ✓ Gemensam insyn och styrning
- ✓ Delade kostnader mellan parterna
- ✓ Större flexibilitet och samverkan
- ✓ Oprövad samverkansform

Figur 12. Jämförelse av tre modeller för att stärka ungas etablering utifrån styrning, ansvar och handlingsutrymme.

10

First Week – en gemensam modell för ökad effekt

Ett alternativ som särskilt bör övervägas är att etablera en gemensam, fristående samverkansform där kommunen och näringslivet tillsammans ansvarar för utveckling och genomförande.

Genom en gemensam idéburen lokal eller regional organisation kan offentlig styrning kombineras med flexibilitet, arbetsmarknadsnära arbetssätt och gemensamma investeringar. Det skapar bättre förutsättningar för långsiktighet, snabbare genomförande och tydligare koppling till arbetslivet.

Modellen samlar utbildning, arbetsmarknad och näringsliv i en gemensam struktur med målet att skapa fler vägar till arbete för unga vuxna. Dialoger inom ramen för arbetet med First Week visar ett tydligt intresse från näringslivet, lokalt, regionalt och nationellt, att bidra med kompetens, utveckling och arbetsmöjligheter. En gemensam organisation skapar bättre förutsättningar att ta tillvara detta engagemang på ett långsiktigt och systematiskt sätt.

”En central styrka i modellen är att anställningar kan ske i den gemensamma organisationen istället för inom kommunens ordinarie verksamhet. Det skapar större flexibilitet, minskar administrationen och gör det möjligt att snabbare matcha unga med arbetsgivare och riktiga arbeten.”

Anna Karlsson, enhetschef KAA, Mölndals Stad.

11

Inriktning för fortsatt utveckling

Den första arbetsveckan kan förändra allt. För många unga handlar vägen till arbete inte främst om utbildning, utan om att få en första möjlighet att pröva, bidra och växa med ansvar.

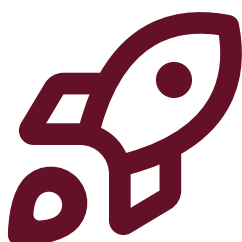
First Week är ett förslag på hur en sådan möjlighet kan organiseras. Genom en gemensam idéburen organisation, där kommunen tillsammans med näringsliv och andra aktörer tar ansvar, skapas en plattform för att matcha unga med enkla men meningsfulla arbeten. Varje arbetsvecka blir ett steg mot arbetslivserfarenhet, självkänsla och ökad etablering.

Modellen skapar förutsättningar för snabbare matchning mellan unga och arbetsgivare, minskad administration och större flexibilitet än inom traditionell kommunal verksamhet. Samtidigt kan kommunen säkerställa strategisk styrning och insyn genom tydliga mål och aktiv medverkan i organisationens styrning.

Dialoger inom ramen för arbetet med First Week visar ett tydligt intresse från näringslivet att bidra med arbetsmöjligheter, kompetens och utveckling av verksamheten. Samtidigt finns möjligheter att bredda finansieringen genom samverkan mellan offentliga medel, företag och andra aktörer.

Erfarenheter visar att unga växer när de ges verkligt ansvar. Arbetsnära insatser som kombinerar arbete, stöd och delaktighet kan skapa progression för unga som annars riskerar att fastna utanför arbetsmarknaden.

Mot denna bakgrund finns skäl att pröva förutsättningarna för att etablera First Week som en gemensam modell för ungas väg till arbete. Ett nästa steg är att, tillsammans med näringslivet och andra relevanta aktörer, vidare konkretisera organisation, finansiering och former för genomförande.

Den första arbetsveckan kan förändra allt.

Referenser

Arbetsförmedlingen, (2025).

Arbetsmarknadsläget i Sveriges län Kvartal 4, 2025.
Diarienummer: Af-2026/0006 1969. Hämtad: 2026-01-20

[Referenslänk](#)

Dahlén, E., Jarbin, H., Sundström, A., Walles, I., Wikström, S., & Kimland, E. E. (2026).

Drug utilisation of antipsychotics and lithium in Sweden 2008–2021 – a nationwide study of children aged 5–17 years. European Child & Adolescent Psychiatry.

[Referenslänk](#)

Cedefop. (2023). Yrkesutbildning i Sverige: Kort beskrivning.

Europeiska unionens publikationsbyrå.

[Referenslänk](#)

Hanushek, E. A., Schwerdt, G., Woessmann, L., & Zhang, L. (2017).

General education, vocational education, and labor-market outcomes over the life cycle. Journal of Human Resources, 52(1), 48–87.

[Referenslänk](#)

Inspektionen för Vård- och omsorg, IVO. (2025).

Långa väntetider inom barn- och ungdomspsykiatri riskerar patientsäkerheten. Hämtad: 2026-02-25.

[Referenslänk](#)

Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering, IFAU. (2021).

Unga som varken arbetar eller studerar En beskrivning av gruppen och effekter av insatser för att möta problemet. Rapport 2021:12. Uppsala: Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering.

Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering, IFAU. (2024).

Forskningssammanfattning. Hämtad: 2026-03-07.

[Referenslänk](#)

Jugendberufsagentur Hamburg, JBA. (2026).

Hämtad, 2026-01-13.

[Referenslänk](#)

Justitieombudsmannen. (2023).

Beslut i ärende 7766-2022 (JO 2023 s. 39).
Hämtad: 2026-02-20.

[Referenslänk](#)

Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor, MUCF. (2018).

Idéburet offentligt partnerskap- En kunskapsöversikt.
Hämtad, 2025-10-10.

[Referenslänk](#)

Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor, MUCF. (2023).

Fokus 23-olika villkor för etablering. Lokala förutsättningar och stöd till unga som varken arbetar eller studerar. Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF) 2023. Hämtad: 2026-02-25.

[Referenslänk](#)

Mölnads Stad. (2020).

Budget/Plan 2021–2023. Hämtad: 2026-01-07.

[Referenslänk](#)

Mölnads Stad. (2023).

Budget/Plan 2024–2026. Hämtad 2026-03-07.

[Referenslänk](#)

Mölnads Stad. (2025).

Utbildningsnämndens verksamhetsplan 2026-2028. Hämtad 2026-01-15.

[Referenslänk](#)

OECD. (2019).

Vocational education and training in Sweden. OECD Publishing.

[Referenslänk](#)

Regeringen. (2019).

Idéburet offentligt partnerskap: Vägledning (SOU 2019:56). Statens offentliga utredningar. Hämtad, 2025-10-08.

[Referenslänk](#)

Referenser fortsättning

SFS 2010:800.

Skollag. Stockholm: Utbildningsdepartementet.

SFS 2016:1145.

Lag om offentlig upphandling. Stockholm: Finansdepartementet.

SFS 2017:725.

Kommunallag. Stockholm: Finansdepartementet.

SFS 2022:811.

Förordning med instruktion för Arbetsförmedlingen. Stockholm: Arbetsmarknadsdepartementet.

SFS 2025:400.

Socialtjänstlag. Stockholm: Socialdepartementet.

Skolverket. (2025).

Kommunernas aktivitetsansvar. Diarienummer: 2025:870. Solna: Skolverket. Hämtad 2026-03-24.

[Referenslänk](#)

Socialstyrelsen. (2020).

Inrapporterade depressioner och ångestsyndrom bland barn och unga vuxna – utvecklingen till och med 2018. Artikelnummer: 2020-6-6768. Hämtad: 2026-02-25.

[Referenslänk](#)

Socialstyrelsen. (2021).

Aspekter av antidepressiv läkemedelsbehandling av barn och unga vuxna. Artikelnummer: 2021-3-7301. Hämtad: 2026-03-07.

[Referenslänk](#)

Socialstyrelsen. (2024).

Förekomst av psykisk ohälsa bland barn och unga vuxna. Aspekter av socioekonomiska utmaningar och förutsättningar. Artikelnummer: 2024-5-9083. Hämtad: 2026-03-07.

[Referenslänk](#)

Statistiska Centralbyrån, SCB. (2026).

Ungdomsarbetslöshet i Sverige. Hämtad: 2026-03-10.

[Referenslänk](#)

Svenskt Näringsliv. (2025).

SAO-jobb öppnar nya dörrar för högstadieläver. Hämtad: 2026-02-28.

[Referenslänk](#)

Svensson, M., Berlin, M., Ginsberg, Y., Barnevik Olsson, M., State, M., & Salmi, P. (2020).

Depressioner och ångestsyndrom bland barn och unga förknippade med långsiktiga konsekvenser – en nationell registerstudie. Socialmedicinsk Tidskrift, 97(5-6), 771-782.

[Referenslänk](#)

Sveriges Kommuner och Regioner, SKR. (2022).

Kommunala perspektiv på arbetsmarknadspolitiken 2022. Redovisning av enkätundersökning. Hämtad 2026-03-10.

[Referenslänk](#)

Sveriges Kommuner och Regioner, SKR. (2025).

Väntetidsstatistik inom Barn och ungdomspsykiatri. Hämtad 2026-03-15.

[Referenslänk](#)

Tillväxtverket. (2019).

ASF - Arbetsintegrerade sociala företag för utrikesfödda. Publikationsnummer: Info 0715. Hämtad: 2025-12-09.

[Referenslänk](#)

Tillväxtverket. (2021).

Sociala företag i Sverige- kartläggning och dialog om definition. Rapport 0353. Hämtad: 2026-03-30.

[Referenslänk](#)

Unicef. (2023).

Psykisk ohälsa bland barn och unga – en av vår tids största kriser. Hämtad: 2026-03-07.

[Referenslänk](#)

Örebro kommun. (2020).

Riktlinjer för idéburet offentligt partnerskap (IOP). Ks 1121/2017. Hämtad: 2025-10-0.

[Referenslänk](#)

Utbildningsförvaltningen

utbildning@molndal.se

Frölundagatan 25B

431 30 Mölndal